

چهارشنبه 27 آذر 1392-15 صفر 1434-18 دسامبر 2013

حکیم بزرگوار آیت‌الله شیخ محمد تقی آملی در حدود سال 1265 ش برابر با 1304 ق در تهران متولد شد. وی قسمتی از دروس معقول و منقول را نزد پدرش آقا شیخ محمد آملی و میرزا حسن ...

27 آذر در گذر تاریخ

* رحلت مجتهد اصولی و عالم و عارف بزرگوار آیت الله «شیخ محمدتقی آملی» (1350 ش)
 اشاره: حکیم بزرگوار آیت‌الله شیخ محمد تقی آملی در حدود سال 1265 ش برابر با 1304 ق در تهران متولد شد. وی قسمتی از دروس معقول و منقول را نزد پدرش آقا شیخ محمد آملی و میرزا حسن کرمانشاهی خواند و این دروس را نزد حاج شیخ عبدالنبی مجتهد نوری تکمیل نمود. آیت‌الله آملی از آن پس به نجف رفت و در محضر درس میرزای نایینی، میرزا ابوتراب خوانساری، شیخ محمدحسین غروی اصفهانی، میرزا محمود قمی، سیدابوالحسن اصفهانی و آقاضیاءالدین عراقی به تکمیل فقه و اصول پرداخت تا به مقامات عالی علم و اجتهاد رسید. این عالم ربانی، در اخلاق نیز از محضر عارف کامل حاج میرزا علی آقا قاضی طباطبایی فیض گرفت و به مدارج بالای اخلاق و عرفان دست یافت. آیت‌الله آملی از آن پس در تهران اقامت گزید و به تدریس منقول و معقول اشتغال ورزید. این حکیم فرزانه، فقیهی گوشه‌نشین بود و از شهرت و مسؤولیت ریاست ابا داشت به طوری که تا پایان زندگی، علی‌رغم داشتن صلاحیت علمی، حتی از نوشتن و چاپ رساله عملیه خود نیز خودداری نمود. آیت‌الله محمدتقی آملی نزدیک به چهل سال در رأس آیات و مراجع بزرگ تهران به تدریس و ترویج دین اشتغال داشت. در محضر درس ایشان، شاگردان فاضلی پرورش یافتند که حضرات آیات: عبدالله جوادی آملی، حسن حسن‌زاده آملی و علامه محمدحسین تهرانی از آن جمله‌اند. حاشیه بر مکاسب شیخ انصاری در 2 جلد، کتاب الصلاة در 3 جلد، حاشیه بر شرح منظومه سبزواری در 2 جلد و شرح استدلالی بر عروة الوثقی از مهم‌ترین آثار آیت‌الله آملی هستند. سرانجام این حکیم وارسته و عارف الهی در 27 آذر 1350 ش برابر با 30 شوال 1391 ق در 85 سالگی دار فانی را وداع گفت و در تهران به خاک سپرده شد.

* روز وحدت حوزه و دانشگاه در سالروز شهادت مجاهد آگاه و انقلابی آیت‌الله دکتر «محمد مفتّح» توسط گروه منحرف فرقان (1358 ش)

اشاره: آیت‌الله دکتر محمد مفتّح در سال 1307 ش در همدان دیده به جهان گشود. وی در آنجا به تحصیل دوره دبستان و مقدمات علوم اسلامی روی آورد و سپس به حوزه علمیه قم مهاجرت نمود. دکتر مفتّح در قم از محضر بزرگانی همچون حضرات آیات: سید محمد حجت کوه کمره‌ای، سیدحسین بروجردی، سیدمحمد محقق داماد، علامه طباطبایی و امام خمینی(ره) استفاده نمود و خود مدرسی بزرگ در حوزه گردید. شهید مفتّح در این حال که در حوزه علمیه قم به درجه اجتهاد رسیده بود، در دانشگاه نیز موفق به اخذ درجه دکتری گردید. وی در حوزه علمیه قم علاوه بر تدریس علوم حوزوی به تدریس در دبیرستان نیز همت گماشت. ایشان در ایام مبارزات روحانیت و مردم انقلابی ایران به رهبری امام خمینی از آموزش و پرورش قم اخراج و به منطقه دورافتاده‌ای تبعید شد، در نتیجه مجبور به اقامت در تهران گردید. با اقامت ایشان در تهران فصلی نوین از مبارزات سیاسی و عقیدتی شهید مفتّح آغاز شد. نقش شهید مفتّح در صحنه‌های مهم مبارزات انقلابی از جمله اقامه نماز دشمن‌شکن عید فطر 1357 بسیار حساس بود. ایشان در خطبه‌های نماز، برای اولین بار نام امام خمینی(ره) را آشکارا بر زبان جاری کرد و رهبری امام را مورد تأکید قرار داد و مردم را برای راهپیمایی در روزهای بعد دعوت نمود. شهید مفتّح، با تشکیل شورای انقلاب، از طرف امام به عضویت این شورا درآمد و در این سنگر منشا خدمات شایانی گردید. ایشان همچنین پس از پیروزی انقلاب اسلامی، فعالیت‌های ارزشمندی به‌ویژه در زمینه تدریس در دانشگاه‌ها و نیز نزدیک ساختن دو قشر روحانی و دانشجو به عمل آورد. او که توطئه استعمار را در جدا نگاه داشتن این دو قشر، با تمام وجودش حس کرده بود، ایجاد وحدت و انسجام میان این دو قشر را وجهه همت خود ساخت. آیت‌الله مفتّح سرانجام در 27 آذر 1358 ش به همراه دو تن از پاسداران جان بر کف خود در مقابل دانشکده الهیات دانشگاه تهران از سوی گروهک منافق فرقان به شهادت رسید و پس از تشییع با شکوه، در صحن حرم حضرت معصومه(س) به خاک سپرده شد.

به پاس خدمات چشمگیر شهید مفتّح در راه ایجاد وحدت حوزه و دانشگاه و لزوم ارتباط، همکاری و هم‌فکری این دو قشر اندیشمند و فرهیخته، روز 27 آذر، همزمان با سالروز شهادت این عالم سترگ، با نام روز وحدت حوزه و دانشگاه نام‌گذاری شده است.

* ارتحال فقیه بزرگوار آیت‌الله «میرزا حسن انصاری» (1375 ش)

اشاره: آیت‌الله میرزا حسن انصاری محلاتی در سال 1289 ش (1330 ق) در شهرستان محلات به دنیا آمد. وی پس از طی دروس مقدماتی و سطح، راهی حوزه علمیه قم شد و از محضر استادان نامداری همچون، حضرات آیات: حاج شیخ عبدالکریم

حائری یزدی، سید محمدتقی خوانساری، سید محمد حجت کوه کمره‌ای، سید حسین بروجردی و حضرت امام خمینی(ره) بهره برد و پس از سالیانی به مدارج بالای فقهی و فلسفی دست یافت. این عالم وارسته و حافظ قرآن کریم در طول سالیان عمر، خود را از تمام قیود و تعلقات دنیوی به دور نگاه داشته بود و راه زهد و تقوا در پیش داشت. میرزا حسن انصاری همواره از انقلاب اسلامی و رهبری عظیم‌الشان آن حمایت نموده و از آن به عنوان «نعمت الهی» یاد می‌کرد. این فقیه فرزانه و حکیم وارسته سرانجام در 27 آذر 1375 ش برابر با ششم شعبان 1417 ق در 86 سالگی وفات یافت و در حرم حضرت معصومه(س) به خاک سپرده شد.

* درگذشت خطیب شهیر و واعظ کبیر حجت الاسلام و المسلمین «محمدتقی فلسفی» (1377 ش)
اشاره: حجت‌الاسلام و المسلمین محمدتقی فلسفی در سال 1286 ش (1326 ق) در خانواده‌ای عالم به دنیا آمد. وی پس از فراگیری ادبیات و سطوح، به آموختن فلسفه و معقول از استادانی همچون میرزا طاهر تنکابنی، میرزا محمود قمی، سیدمحمد کاظم عصار و میرزا مهدی آشتیانی پرداخت و بنیه علمی خود را استوار ساخت. وی پس از آن به وعظ و خطابه روی آورد و در پانزده سالگی اولین جلسه منبرش را در محضر پدر و گروه بسیاری از مردم برپا کرد که تشویق همگان را برانگیخت. از آن پس، نام فلسفی بر سرزبان‌ها افتاد و در نوزده سالگی برای منبر به مجلس شورای ملی دعوت شد. وی پس از اعتراض به کشتار مسجد گوهرشاد، ممنوع المنبر و خلع لباس شد تا اینکه پس از سه سال و با کوشش آیت‌الله کاشانی، منبرش رسماً آزاد گردید. حجت الاسلام فلسفی در منبر و خطبه، روش نوینی را پایه گذاری کرد و تحول عمیقی در فن سخنوری به وجود آورد. او با تتبع در اخبار و احادیث و مطالعه پیگیر کتاب‌های روانشناسی، جامعه‌شناسی، اخلاق و تعلیم و تربیت و به کارگیری تجربیات و ابتکارات خویش، به یکی از مشهورترین خطیبان پایتخت مبدل شد و در مجالس مهم تهران، اداره منبر را برعهده گرفت. این روحانی مبارز، در طول ده‌ها سال، بارها در منبرهای پرشور خود، رژیم پهلوی را مورد انتقاد قرار داده و در زمان‌های گوناگون به تبعیت از علما به ویژه حضرت امام خمینی(ره)، به مخالفت با رژیم برخاست. وی در این دوران، چندین بار بازداشت شد و بارها ممنوع المنبر گردید. در سال 1350، در مجلس بسیار مهمی، به یاهو گویی‌های دو نفر از سناتورها علیه امام خمینی(ره) پاسخ داد و آشکارا نام امام را بر فراز منبر تکرار نمود و از مقام شامخ ایشان تجلیل به عمل آورد. این سخنرانی باعث شد که تا زمان پیروزی انقلاب اسلامی ممنوع المنبر شود ولی این وضعیت باعث عقب‌نشینی وی از مواضعش نگردید. علاوه بر این، حجت‌الاسلام فلسفی، همواره با فرقه بهائیت و کمونیسم و حزب توده مبارزه می‌کرد و در این راه، ترسی به خود راه نمی‌داد. او پس از پیروزی انقلاب اسلامی و پس از هفت سال ممنوعیت منبر و اندکی پس از ورود امام به ایران، در حضور معظم له و هزاران نفر دیگر، سخنرانی کرد و بار دیگر مورد تایید و تفقد امام قرار گرفت. با پیروزی انقلاب اسلامی، حجت الاسلام فلسفی به رغم کهولت سن، تا پایان عمر خود به فعالیت‌های مختلف و منبرهای روشنگر خویش ادامه داد و لحظه‌ای نیا سود تا این که در 27 آذر 1377 ش برابر با 28 شعبان 1419 ق در 91 سالگی دار فانی را وداع گفت و در حرم حضرت عبدالعظیم در ری به خاک سپرده شد. عمده آثار وی با نام گفتار فلسفی انتشار یافته که کودک از نظر وراثت و تربیت، جوان از نظر عقل و احساسات و بزرگسال و جوان از نظر افکار و تمایلات و الحدیث در 5 جلد از آن جمله‌اند.

* ذوالفقار علی بوتو نخست وزیر پاکستان شد(1350ش)

* در مرز ایران و عراق بین نیروی هوایی دو کشور زد و خورد آغاز شد و دو هواپیمای متجاوز عراقی سقوط کرد (1353ش)

* 15 صفر در گذر تاریخ

* درگذشت «ابوالفضل بلعمی» دانشمند ایرانی و وزیر فاضل دستگاه سامانی (329 ق)

اشاره: ابوالفضل بلعمی، دانشمند مشهور ایرانی، اهل بخارا در ازبکستان امروزی بود و چون یکی از اجدادش در بلعم در آسیای صغیر می‌زیست به بلعمی مشهور شد. او وزیر خردمند، فاضل، کاردان و دانشمند امیر نصر سامانی بود که تالیفات ارزشمندی از خود به جای گذاشته است. بلعمی مورد ستایش شاعر بزرگ عصر، رودکی بود. بلعمی به اشاره‌ی امیر نصر سامانی، کلیله و دمنه را از عربی به فارسی برگرداند و رودکی به خواست بلعمی، آن را به نظم فارسی درآورد. تاریخ بلعمی از دیگر آثار اوست که دارای نثر روان و ساده است و نمونه‌ای تاریخی و روشن از شیوه‌ی نویسندگی و نگارش در قرن چهارم هجری است. این کتاب یکی از قدیمی‌ترین آثار به جای مانده از متون فارسی این عصر می‌باشد.

* آغاز خلافت «مروان حمار» آخرین خلیفه‌ی ستمکار اموی (127 ق)

اشاره: مروان بن محمد بن مروان، عامل خلیفه در منطقه‌ی ارمنستان، پس از شنیدن خبر مرگ یزید و جانشینی برادرش ابراهیم بن ولید، با سپاهی منظم و توانمند از ارمنستان به سوی شام عازم گردید، تا قدرت را در دست گرفته و به خلافت امویان، استحکام بیشتری بخشد. وی که به دلیری و رزمندگی در میدان مبارزه، مشهور بود و ابهت نام و حرکت او، خلیفه‌ی وقت را به زلزل می‌آورد، شهرهای میان ارمنستان و شام را یکی پس از دیگری گشود و با سپاه سلیمان بن هشام بن عبدالملک که از

سوی ابراهیم بن ولید به نبرد او آمده بود، در مکانی به نام «عین الجر» که میان بعلبک و دمشق، در منطقه بقاع واقع است، درگیر شد و سپاه خلیفه را وادار به پذیرش شکست و عقب‌نشینی نمود. سپس به سوی دمشق، تهاجم نمود و از مردم این شهر برای خویش بیعت گرفت. ابراهیم بن ولید که در مقابل عمل انجام شده قرار گرفته بود، چاره‌ای جز تسلیم و پذیرش خلافت مروان نداشت. بدین جهت، خود را از خلافت، خلع و با مروان حمار بیعت کرد. آغاز خلافت مروان حمار پس از خلع ابراهیم، در روز پانزدهم صفر سال 127 ق واقع گردید. مروان از سال 127 تا سال 132 ق در منصب خلافت قرار داشت و به حکومت امویان، قدرت و استحکام نسبی بخشید، ولی در برابر جنبش سراسری عباسیان تاب مقاومت نیاورد و سرانجام به دست آنان کشته گردید. با کشته شدن وی، خلافت امویان که از سال 41 ق، پس از صلح امام حسن مجتبی(ع)، آغاز گردیده بود، در سال 132 ق به پایان نکبت‌بار خویش رسید و با سرافکندگی و شکست نظامی، سیاسی، اجتماعی و عقیدتی در جامعه اسلامی مواجه گردید.

* مرگ «شاه طهماسب اول» و جلوس «شاه اسماعیل دوم» به سلطنت صفوی (984 ق)
اشاره:

شاه طهماسب صفوی از یازده سالگی به پادشاهی ایران رسیده بود. او پس از تحمل چند سال بیماری و بعد از 54 سال سلطنت در 65 سالگی وفات یافت. شاه طهماسب، اگر چه از جهت کفایت و مملکت داری و فتوحات، قابل قیاس با شاه اسماعیل و یا شاه عباس، نیست لیکن به هر حال در عصر او از خاک ایران چیزی کاسته نشده و از تعرضات دشمنان خارجی جلوگیری کرده است. شاه طهماسب در ابتدای سلطنت خود به عیش و عشرت می‌پرداخت ولی در اواسط عمر از عیاشی و لهو و لعب توبه کرد و به عبادت مشغول گشت و فرمان‌هایی مبنی بر حفظ شعائر اسلام صادر نمود.

* 18 دسامبر در گذر تاریخ

* تولد «جوزف جان تامسون» فیزیک دان آمریکایی و پدر الکترون (1856م)
اشاره:

جوزف جان تامسون دانشمند برجسته انگلیسی در هجدهم دسامبر 1856م در نزدیکی منچستر انگلستان، به دنیا آمد. وی از کودکی اشتیاق فراوانی به مطالعه داشت و از شاگردان باهوش مدرسه به شمار می‌رفت. تامسون در طی تحصیلات عالی خود به فیزیک و ریاضی پرداخت و در 24 سالگی ثابت کرد که ماده و انرژی هر دو از نظر فیزیکی یکسانند و این نظر، زیربنای تئوری آلبرت انیشتین، مبتکر تئوری نسبیت گردید. تامسون در 28 سالگی مسئولیت یکی از آزمایشگاه‌های بزرگ و معروف انگلستان را برعهده گرفت و به مدت 34 سال، آن را به خوبی اداره نمود. تامسون در سال 1897م ذره کوچک و معجزه آسای الکترون را کشف کرد و از آن پس به عنوان پدر الکترون معروف شد. وی عقیده داشت که الکترون یکی از اجزای تشکیل دهنده ماده است. تامسون در سال 1903م اعلام کرد که اتم به صورت گره‌ای پر از ماده و دارای بار برقی مثبت بوده و الکترون‌ها در آن‌ها موج می‌باشند. تامسون در سال‌های بعد تلاش وافر در تکمیل دانسته‌های بشر در این زمینه از خود بروز داد تا این‌که در سال 1906م موفق به اخذ جایزه نوبل فیزیک شد. تامسون این نکته را کشف کرد که اشعه قطب منفی، شامل ذرات الکتریسیته منفی یا الکترون است. او سرعت و بارالکتریکی الکترون‌ها را اندازه‌گیری کرد و بدین نتیجه رسید که الکترون‌های مزبور از نظر جرم تقریباً دو هزار برابر کوچکتر از سبک‌ترین ذره اتمی شناخته شده آن روز عالم هستند. وی در این هنگام محاسبه جالب‌تری انجام داد و سرعت الکترون‌ها را که به دور هسته اتم در گردش هستند، 196 هزار کیلومتر در ثانیه تعیین کرد. تحقیقات تامسون اطلاعات و درک بیشتری درباره جریانات الکتریکی به جهان علم عرضه کرد چرا که جریان برق در واقع جریانی از الکترون‌ها است. وقتی الکترون‌های یک سیم فلزی، بی‌هدف حرکت کنند، جریان برقی در میان نخواهد بود ولی وقتی الکترون‌ها در یک مسیر حرکت کنند، جریانی برقرار خواهد شد. تئوری مهم تامسون درباره طبیعت الکتریکی ماده، فرضیه تغییر ناپذیری اتم را زیر و رو کرد و تامسون را به شهرتی عالم‌گیر رساند. علاوه بر تامسون، هشت نفر از شاگردان و نیز پسرش موفق به اخذ جایزه نوبل شدند. جوزف جان تامسون سرانجام در سال 1940م در 84 سالگی درگذشت.

* کشف میکروب طاعون توسط دانشمندان فرانسوی (1894م)

اشاره: بیماری طاعون یک بیماری واگیردار است که عامل آن باسیل یرسینیا پستیس (*Yersinia pestis*) است. این باسیل در سال ۱۸۹۴، پس از سال‌ها پژوهش، توسط الکساندر یرسین کشف شد. این بیماری کشنده بارها در طول تاریخ باعث بحران‌های شدید اقتصادی و اجتماعی شده‌است. انسان از طریق نیش کک آلوده به این باکتری بیمار می‌شود. جوندگان، به خصوص موش‌ها این کک‌ها را به انسان منتقل می‌کنند. راه‌های دیگر ابتلا به طاعون، گازگرفتگی از طریق جوندگان آلوده به باکتری، یا خوردن جاندار مبتلا به طاعون است. انتقال طاعون از انسان به انسان از طریق تماس و تنفس (در صورتی که فرد بیمار به طاعون ریوی مبتلا باشد) انجام می‌گیرد. باید توجه داشت که تا قرن نوزدهم، درمانی حقیقی برای طاعون وجود نداشت و تنها با کشف باسیل یرسینیا پستیس در سال ۱۸۹۴، دانشمندان در سدد درمان طاعون برآمدند. امروزه با استفاده از آنتی‌بیوتیک قبل از پیشرفته شدن بیماری از مرگ جلوگیری می‌شود. باز کردن خیارک‌ها نیز می‌تواند مؤثر باشد.

* الحاق رسمی مصر به عنوان مستعمره انگلستان (1914م)

اشاره:

مصر از اواسط سده نوزدهم میلادی تحت نفوذ انگلستان و فرانسه قرار گرفت و طی سال‌های آغازین قرن بیستم، حضور انگلستان در مصر بسیار پررنگ‌تر از فرانسه بود. مصر تا سال 1914م که جنگ جهانی اول آغاز شد. رسماً جزو قلمرو امپراتوری عثمانی به شمار می‌رفت ولی عملاً تحت نفوذ انگلستان بود. در جریان جنگ جهانی اول، دولت عثمانی با دولت‌های مخالف انگلستان یعنی آلمان و اتریش متحد شد. انگلیس نیز به منظور مقابله با این عمل، مصر را که تا آن زمان متعلق به دولت عثمانی بود، تصرف کرد و در هجدهم دسامبر 1914م آن را به طور رسمی تحت استعمار خود درآورد. دلیل انگلستان در انجام این عمل، جلوگیری از اشغال مصر توسط آلمان بود که در این میان، باید نقش حیاتی کانال سوئز در جریان جنگ را نیز مد نظر قرار داد. تلاش نیروهای عثمانی در بازپس‌گیری مصر در طول جنگ جهانی اول ادامه داشت، اما به دنبال مبارزات مردم مصر با استعمار انگلیس، این کشور در 28 فوریه سال 1922م، استقلال خود را اعلام نمود. (ر.ک: 28 فوریه)

* پایان عملیات طولانی «وُردن» در جریان جنگ جهانی اول (1916م)

اشاره:

در آغاز سال 1916م و در جریان جنگ جهانی اول، نیروهای آلمان به قصد تصرف پاریس، در 21 فوریه 1916م به مهم‌ترین مانعی که در راه پیشروی آن‌ها به سوی پاریس قرار داشت، یعنی شهر وُردن و استحکامات نظامی اطراف آن حمله‌ور شدند. در این میان هر چند یکی از قلعه‌های اطراف شهر به تصرف آلمان درآمد ولی نیروهای مدافع وُردن که با کمک قوای کمکی و تازه نفس تقویت شده بودند، پیشروی آلمانی‌ها را در همین مرحله متوقف ساختند و پنج حمله بزرگ نیروهای آلمان برای پیشروی به طرف وُردن تا ماه مارس 1916م با شکست مواجه گردید. در اول ژوئیه 1916م، در حالی که آلمانی‌ها حمله بزرگ و تازه‌ای را برای تصرف وُردن تدارک می‌دیدند، نیروهای انگلیس و فرانسه به تهاجم وسیعی در شمال غربی فرانسه دست زدند و پس از پنج ماه نبرد سنگین، یکی از خونین‌ترین و وسیع‌ترین عملیات‌های نظامی در طول جنگ جهانی اول رقم خورد. در این جنگ، علاوه بر به کار گرفتن وسیع نیروی هوایی، برای اولین بار از تانک استفاده شد، ولی کاربرد تانک‌های انگلیسی که برای نخستین بار در پانزدهم سپتامبر وارد میدان شدند، به علت بارندگی‌های شدید و گل آلود بودن زمین، چندان درخشان نبود. نیروهای انگلیس و فرانسه با وجود تحمل تلفات سنگین در این نبرد، موفق نشدند آلمانی‌ها را از مواضع خود در این منطقه عقب برانند ولی تلفات و ضایعات وارده بر ماشین جنگی آلمان در این جنگ سنگین‌تر بود و کارشناسان نظامی آلمان بعدها بر نقطه عطف بودن نبرد وُردن در تاریخ جنگ جهانی اول و سرآغاز شکست آلمان در این جنگ، اذعان کردند. این نبرد وحشت‌ناک سرانجام پس از ده ماه درگیری خونین، با مرگ بیش از دو میلیون و دویست و شصت و پنج هزار نفر از نیروهای متخاصم در 18 دسامبر 1916م به پایان رسید. تلفات عظیم این جنگ، علاوه بر وسعت عملیات نظامی و به کار گرفتن سلاح‌های جدید جنگی، ناشی از استفاده وسیع نیروهای متخاصم از گازهای سمی و سلاح‌های شیمیایی بود.

* آغاز عصر اتم، با شکافتن هسته اتم توسط «اوتو هان» فیزیک‌دان آلمانی (1938م)

اشاره: اوتوهان فیزیک‌دان و دانشمند آلمانی در سال 1889م در فرانکفورت به دنیا آمد و پس از طی تحصیلات خود، دکترای شیمی گرفت. وی از آن پس به مطالعه و آزمایش در علم فیزیک مشغول شد که سرانجام، موفق به شکافتن اتم اورانیوم گردید. وی در 18 دسامبر 1938م توانست یک ایزوتوپ اورانیوم را که هسته‌های پروتون آن‌ها یکسان است با سرعت فراوان توسط نوترون‌ها بمباران کند و به این وسیله موفق به شکستن هسته ایزوتوپ گردد. نتیجه حاصل از شکافتن هسته، ایجاد گرمای زیاد بود. این عمل باعث آزاد شدن انرژی عظیمی گردید و این انرژی بعدها در راکتورها و بمب‌های هسته‌ای مورد استفاده قرار گرفت.

* فروپاشی نظام اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی (1991م)

* روز ملی کشور افریقایی «نیجر»